

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců Mgr. Jany Brothánkové a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **J. M.**, zastoupen JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem, se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2016, č. j. 4296/DS/2015, JID: 4102/2016/KUUK/Zvo, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 6. 2018, č. j. 15 A 36/2016 - 54, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28. 6. 2018, č. j. 15 A 36/2016 - 54, **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností žalobce napadá rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále „krajský soud“) ze dne 28. 6. 2018, č. j. 15 A 36/2016 - 54, (dále „napadený rozsudek“), jímž krajský soud zamítl žalobu stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2016, č. j. 4296/DS/2015, JID: 4102/2016/KUUK/Zvo, (dále „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Teplice, odboru správních činností, oddělení správních agend ze dne 12. 5. 2015, sp. zn. SZ MgMT/057988/2013/ŘP/Ša, č. j. MgMT/046135/2015, kterým byly jako nedůvodné zamítnuty jeho námitky, potvrzeny provedené záznamy 12 bodů v evidenční kartě řidiče a žalobce byl podle § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), vyzván k odevzdání řidičského průkazu.

[2] Žalobce (dále „stěžovatel“) v kasační stížnosti navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. K tomu uvedl, že jeho osobě hrozí nenapravitelná újma, touto je ztráta možnosti vykonávat podnikatelskou činnost, neboť pro její výkon potřebuje být mobilní. Toto dokládá popisem své podnikatelské činnosti. Z postu svých pracovních zkušeností i svého věku bude jen těžko nacházet uplatnění i v jiném oboru, ve kterém by nebyla vlastní mobilita (řidičské oprávnění) vyžadována. Případné úkony spojené s navrácením řidičského oprávnění (přezkoušení v autošколе, dopravně-psychologické vyšetření) by v případě ztráty zaměstnání znamenaly nepřiměřenou finanční zátěž v době budoucí. Přiznaný odkladný účinek by neměl vliv na

práva třetích stran, když odkladný účinek neohrožuje závažným způsobem veřejný zájem. Přestupky, na základě kterých dosáhl počtu dvanácti bodů, nejsou nijak závažné a nelze v nich spatřovat žádné ohrožení ostatních účastníků silničního provozu. Stěžovatel ke kasační stížnosti doložil prohlášení, z něhož plyne, že přeprava je obzvláště důležitá pro oblast jeho činnosti podnikání (návrhy interiérů a montáž bytového vybavení).

[3] Žalovaný ve vyjádření uvedl, že s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Stěžovatel měl dostatek času adaptovat svou životní a pracovní situaci na možnost, že jeho žaloba může být zamítnuta, a pak pozbude řidičské oprávnění. Žalovaný ve vyjádření polemizuje nad reálností újmy, neboť v dnešní době je mobilita nezbytná téměř ve všech povoláních, na druhou stranu dnešní doba skýtá nepřeborné množství zaměstnání a nelze popřít, že je možné cestovat kamkoliv za pomoci veřejných dopravních prostředků. Pokud by soud návrhu vyhověl, bylo by řidičské oprávnění ponecháno osobě, které byl již dne 12. 5. 2015 potvrzen záznam počtu dvanácti bodů, takový postup je v rozporu se smyslem bodového systému.

[4] Ze soudního spisu vyplývá, že stěžovatel k žalobě doložil soubor vydaných faktur, z nichž vyplývají různé lokality, kde vykonává podnikatelskou činnost. Krajský soud usnesením ze dne 30. 3. 2016, č. j. 15 A 36/2016 - 25 přiznal žalobě odkladný účinek.

[5] Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelův návrh je důvodný a **přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.**

[6] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), *„kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“* Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

[7] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Nejvyšší správní soud v rámci své rozhodovací praxe dospěl k názoru, že „[p]ři posuzování žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 73 odst. 2 s. ř. s.) týkající se sankce za přestupek spočívající v zákazu řízení motorových vozidel je nutné poměřovat újmu stěžovatele s újmou, která by mohla vzniknout ostatním účastníkům silničního provozu. Nejvyšší správní soud k přiznání odkladného účinku v takových případech přistupuje pouze výjimečně, zpravidla je-li na řízení motorového vozidla existenčně závislý stěžovatel nebo jemu blízká osoba“ (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013 – 80). S vědomím, že tyto závěry se týkají sankce zákazu řízení, zatímco nyní se jedná o dosažení počtu dvanácti bodů s následkem pozbytí řidičského oprávnění, Nejvyšší správní soud uvádí následující.

[9] Pokud jde o vztah újmy hrozící stěžovateli k újmě hrozící jiným osobám, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že na straně stěžovatele by výkon rozhodnutí způsobil

pokračování

újmu nepoměrně větší, než jaká by mohla vzniknout jiným osobám. Stěžovatel doložil, že řidičské oprávnění potřebuje k výkonu svého podnikání v různých lokalitách, a nemožnost vykonávat výdělečnou činnost v oblasti jeho podnikání pro něj představuje závažnou újmu. I když má žalovaný pravdu v tom, že dnešní doba skýtá nepřehledné množství možností zaměstnání a je možné cestovat za pomoci veřejných dopravních prostředků, újmu na straně stěžovatele lze shledávat mimo jiné právě v tom, že by nemohl vykonávat své dosavadní zaměstnání v oblasti jeho podnikání. Přestupky, které stěžovatel spáchal, se týkaly překročení maximální povolení rychlosti v obci, řízení vozidla s neplatnou technickou prohlídkou a držení mobilního telefonu při řízení. Žalobě byl přiznán odkladný účinek rozhodnutím, které nabylo právní moci dne 1. 4. 2016. Krajský soud stěžovatele upozornil, že pokud by v průběhu soudního řízení zjistil, že stěžovatel opětovně spáchal přestupek v oblasti provozu na pozemních komunikacích, byla by tato skutečnost důvodem pro nové uvážení soudu, zda usnesení o přiznání odkladného účinku nezrušit. Krajský soud v průběhu soudního řízení nepřistoupil ke zrušení usnesení o přiznání odkladného účinku. Vzhledem k tomu, že stěžovateli by nepřiznáním odkladného účinku hrozila ztráta možnosti podnikat a zabezpečovat tak obživu pro jeho rodinu, jak tvrdí ve svém prohlášení ze dne 9. 7. 2018, Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že první podmínka pro přiznání odkladného účinku je v nyní projednávaném případě splněna.

[10] Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vycházel z povahy věci, z obsahu spisového materiálu a vyjádření žalovaného. V úvahu nyní připadá veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, který je zajišťován mj. i tím, že jednotlivé přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích jsou ohodnoceny body, které se příslušnému řidiči sčítají až do dosažení počtu dvanácti bodů, což má za následek pozbytí řidičského oprávnění a možností jeho opětovného nabytí až po uplynutí jednoho roku. V daném případě přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2013, č. j. 4 As 8/2013 - 19). Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s veřejným zájmem.

[11] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v případě stěžovatele jsou podmínky obsažené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. splněny. Závěrem Nejvyšší správní soud upozorňuje, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. srpna 2018

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu